

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 219/2026-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Dudíša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], a maloletého [REDACTED], zákonne zastúpeného otcom [REDACTED], spoločne zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/9/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/9/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Prievidza **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/9/2023 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľom **priznáva** finančné zadosťučinenie každému v sume **500 eur**, ktoré im **je** Okresný súd Prievidza **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Prievidza **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania v sume **1 014,41 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 219/2026-19 zo 14. apríla 2026 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľov vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní označenom v záhlaví. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal im finančné zadostučinenie 27 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorý je otcom maloletého sťažovateľa (ďalej aj „maloletý“), podal 24. novembra 2022 návrh na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému, ktorý bol na základe skôr vydaných súdnych rozhodnutí zverený do starostlivosti matky. Dôvodom podania návrhu bola potreba vytvorenia väčšieho priestoru pre rozvíjanie a prehlbovanie silnej citovej väzby medzi sťažovateľmi. Aj matka maloletého sťažovateľa vo svojom vyjadrení navrhla zmenu súdneho rozhodnutia v časti výživného a režimu styku otca s maloletým. Dňa 24. januára 2023 bola prenesená miestna príslušnosť v predmetnej veci na okresný súd a 20. februára 2023 jej bola pridelená sp. zn. 11P/9/2023.

3. Okresný súd rozsudkom z 12. marca 2024 návrh sťažovateľa na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti, na určenie výživného matky na maloletého a na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol (výrok I); zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 19P/44/2019 z 28. júna 2021 (právoplatný 16. marca 2022) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/98/2021 z 8. februára 2022 vo výroku III, a to tak, že zmenil rozsah styku sťažovateľa s maloletým počas roka (výrok II), počas letných prázdnin, vianočných a veľkonočných sviatkov (výrok III), zvýšil vyživovaciu povinnosť sťažovateľa na maloletého z 200 eur mesačne na 400 eur mesačne s účinnosťou od 1. decembra 2022 (výrok VI); uložil sťažovateľovi povinnosť zameškané výživné za obdobie od decembra 2022 do marca 2024 vo výške 3 200 eur splácať v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok (výrok VII); uložil matke povinnosť informovať sťažovateľa minimálne sedem dní vopred pred plánovaným lekárske vyšetrením maloletého (výrok IV) a zároveň tú istú povinnosť uložil aj sťažovateľovi vo vzťahu k matke maloletého (výrok V); uložil rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Prievidza najmenej po dobu šiestich mesiacov (výrok VIII) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IX). Doplnčím rozsudkom z 12. marca 2024 doplnil okresný súd svoj rozsudok o úpravu styku sťažovateľa s maloletým počas jarných prázdnin (výrok I) a v prevyšujúcej časti návrh zamietol (výrok II).

4. Proti obom rozhodnutiam podali sťažovateľ aj matka maloletého odvolanie. Krajský súd uznesením sp. zn. 14CoP/137/2024 a 14CoP/139/2024 z 26. júna 2025 zrušil rozsudok okresného súdu vo výrokoch I, II, III, VI, VII, VIII a IX, oba výroky dopĺňacieho rozsudku a vec vrátil súdu prvej inštancie na konanie a nové rozhodnutie.

5. Spis bol okresnému súdu vrátený 2. júla 2025. Dňa 4. novembra 2025 sa malo uskutočniť pojednávanie, k čomu však na základe žiadostí právnych zástupcov účastníkov konania nedošlo a pojednávanie bolo odročené na 18. november 2025. Na poslednom pojednávaní uskutočnenom 18. novembra 2025 okresný súd avizoval zámer vykonať znalecké dokazovanie, a preto bolo odročené na neurčito na účely jeho nariadenia znalcom z odboru psychológie, odvetvia detskej psychológie, psychológie dospelých.

II.

Argumentácia sťažovateľov

6. Sťažovatelia poukazujú na skutočnosť, že súdne konanie nie je ani po vyše 3 rokoch od jeho začatia právoplatne skončené vo všetkých jeho zložkách, a to aj napriek tomu, že ide o prioritné konanie. Konanie je pred okresným súdom vedené druhýkrát z dôvodu jeho závažných pochybení a nie je skončené ani dokazovanie, keďže okresný súd bude vykonávať znalecké dokazovanie, ktoré mal vykonať pred prvým rozhodnutím. Znalecké dokazovanie predĺži už teraz ústavne nonkonformnú dĺžku prioritného konania, a preto možno konštatovať, že v dôsledku neefektívneho, nesústredeného postupu okresného súdu a aj krajského súdu, ktoré s ohľadom na prioritný charakter namietaného konania dostatočne nevykonávali a nevykonávajú kroky smerujúce k rozhodnutiu v merite veci, dochádza k zbytočným priet'ahom a k porušovaniu označených práv sťažovateľov.

7. Neefektívny a nesústredený postup okresného súdu vidia sťažovatelia v tom, že vydal rozhodnutie, ktoré musel doplniť dopĺňacím rozsudkom, keďže opomenul rozhodnúť vo výrokovej časti o všetkých zložkách namietaného konania, pričom toto rozhodnutie bolo následne zo strany krajského súdu zrušené a vec mu bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie z dôvodu, že okrem iného nezistil skutočný stav veci, nedostatočne vykonal dokazovanie a nesprávne viedol výsluch maloletého, pričom po tom, keď vo veci rozhoduje druhýkrát, vykonal dosiaľ jedno pojednávanie, ktoré odročil na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania. Krajský súd v namietanom konaní pochybil, keď o odvolaní rozhodoval ústavne nonkonformnú dobu, keďže sa uňho vec nachádzala od 23. júla 2024 do 2. júla 2025, teda takmer rok, pričom ide o prioritné konanie.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

Vyjadrenie okresného súdu:

8. Podpredseda okresného súdu v podaní z 29. apríla 2026 chronologicky zhrnul doterajší priebeh napadnutého konania. V podstatnom uviedol, že 19. decembra 2022 bolo rozhodnuté o návrhu otca o neodkladnom opatrení, 24. januára 2023 bola prenesená miestna príslušnosť na okresný súd a 20. februára 2023 bola vec zapísaná do senátu 11P. Následne boli začaté šetrenia sociálnych pomerov rodičov maloletého a po ich ustálení sa konali pojednávania „1. júna 2024, 1. augusta 2024 a 31. augusta 2023“ (zrejme malo ísť o roky 2023, pozn.). Dňa 12. marca 2024 vydal okresný súd rozsudok a dopĺňací rozsudok, ktorý bol 26. mája 2025 odvolacím súdom zrušený a vec bola

vrátená na ďalšie konanie. V lete 2025 bol nariadený termín pojednávania na 4. november 2025, avšak na základe žiadosti matky aj otca maloletého bol určený nový termín pojednávania na 18. november 2025, ktorý bol odročený na účely nariadenia znaleckého dokazovania. Právna zástupkyňa matky doručila súdu 1. decembra 2025 otázky pre znalca a uznesením z 21. januára 2026 bolo v zmysle usmernenia odvolacieho súdu vo veci nariadené znalecké dokazovanie. Spis nebolo možné dosiaľ doručiť znalkyni na vypracovanie znaleckého posudku, pretože otec maloletého 10. februára 2026 doručil súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý okresný súd 5. marca 2026 zamietol, proti čomu sa otec maloletého odvolal. Aktuálne sa spis nachádza na Krajskom súde v Žiline.

9. Záonné sudkyne (vo veci došlo k zmene zákonného sudcu) s ohľadom na predmet konania konali s najvyššou prioritou a s použitím vyhľadávacej zásady v čo najkratších časových úsekoch a v rámci zákonom stanovených lehôt. Dbali prioritne na záujem maloletého a procesné úkony vykonávali bez prietáhov. Aj napriek danej skutočnosti je nevyhnutné zohľadniť potrebu opakovaného rozhodovania o procesných návrhoch účastníkov konania a predkladania spisu odvolaciemu súdu, čo predĺžilo konanie a sťažilo rozhodovanie vo veci samej. Intenzita úkonov súdu s prihliadnutím aj na procesné správanie účastníkov konania nedosahuje úroveň, ktorá by znamenala porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

10. Okresný súd okrajovo poukázal na proporionalitu sťažovateľmi navrhovaného finančného zadost'učinenia s ohľadom na priznávané nemajetkové ujmy vo veciach pozostalých príbuzných v konaniach pred všeobecnými súdmi.

Replika sťažovateľov:

11. Vzhľadom na obsah vyjadrenia okresného súdu bez jeho obsahového vplyvu na rozhodovanie ústavného súdu v jeho jednotlivých aspektoch nepovažoval ústavný súd za potrebné vyzývať sťažovateľov na zaujatie stanoviska k danému vyjadreniu a pristúpil k meritórnemu posúdeniu dôvodnosti ústavnej sťažnosti.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Ústavný súd v zmysle § 58 ods. 3 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že na základe podaní účastníkov je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

13. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

14. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa

rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (napr. I. ÚS 32/2025, II. ÚS 10/2025, IV. ÚS 37/2025).

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov.

16. Konania, ktorých predmetom je riešenie otázky zmeny úpravy práv a povinností rodičov k maloletým, je v zásade možné považovať za bežne prejednávanú agendu poručenských súdov. V napadnutom konaní vznikla potreba vykonania znaleckého dokazovania a práve tá má a ešte bude mať dopad na priebeh a dĺžku napadnutého konania.

17. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov, ústavný súd nezistil také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v dotknutom konaní k zbytočným priet'ahom. Vychádzajúc z vyjadrenia okresného súdu, je však potrebné poukázať na skutočnosť, že otec maloletého v priebehu konania podal dva návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorých bolo potrebné rozhodovať. Ostatný návrh podaný 10. februára 2026 okresný súd uznesením z 5. marca 2026 ako nedôvodný zamietol, proti čomu sa otec maloletého odvolal. Okresný súd preto predložil spis najprv odvolaciemu súdu a až následne po jeho vrátení bude môcť pristúpiť k vykonaniu dokazovania znaleckým posúdením, ktorého doterajšie nevykonanie sťažovateľa okresnému súdu vyčítajú ako priet'ahový postup (navyše podanie tohto návrhu a ani odvolania sťažovateľa v ústavnej sťažnosti vôbec nezmieňujú, aj keď predchádzalo jej podaniu). Ústavný súd zohľadňuje, že sťažovateľ ako strana sporu má nesporne právo na procesné úkony, ktoré v napadnutom konaní urobil, na druhej strane však poukazuje na to, že za predĺženie konania v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkov konania nemožno pripísať zodpovednosť na vrub súdu konajúcemu vo veci.

18. Čo sa týka tretieho kritéria, ústavný súd pristúpil k zhodnoteniu postupu okresného súdu v napadnutom konaní nielen z obsahu ústavnej sťažnosti, ale aj vyjadrenia okresného súdu. Postup okresného súdu od doručenia návrhu sťažovateľov na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému (20. februára 2023) až do rozhodnutia vo veci samej (12. marca 2024) považuje za plynulý. Následne v dôsledku podaného odvolania bola vec predložená odvolaciemu súdu (od 23. júla 2024 do 2. júla 2025), ktorý rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že považoval napadnutý rozsudok za predčasný v rovine právnych, ako aj skutkových záverov. Okresný súd privodil nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho nebolo možné ani konštatovať, že vykonal dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie pre vec rozhodujúcich skutkových okolností a vedúce k vecne správnym právnym záverom.

19. Po vrátení veci z odvolacieho súdu 2. júla 2025 pristúpil okresný súd k nariadeniu pojednávania, ktoré bolo v dôsledku žiadosti oboch účastníkov konania odročené na neskorší

termín. K nariadenému znaleckému dokazovaniu okresný súd ešte nemohol pristúpiť, keďže je aktuálne rozhodované odvolacím súdom o odvolaní sťažovateľa (otca maloletého) proti nenariadeniu neodkladného opatrenia.

20. V dôsledku kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu sa napadnuté konanie výrazne predĺžilo. Z judikatúry ESLP (rozsudok ESLP z 18. 4. 2006 vo veci Patta proti Českej republike, sťažnosť č. 12605/02, bod 69) vyplýva, že aj nesprávny, resp. nesústreďený úradný postup na strane orgánu verejnej moci môže byť zohľadnený ako dôvod predĺženia dĺžky konania. V dôsledku neefektívneho postupu okresného súdu nie je vec sťažovateľov ani po tri a po roku od podania návrhu na začatie konania právoplatne rozhodnutá. V okolnostiach danej veci musí ústavný súd zdôrazniť, že čas konania na inštančne nadriadenom súde v prípade zrušenia rozhodnutia z procesných dôvodov ide aj na „vrub“ súdu, ktorému sa rozhodnutie zrušilo. V dôsledku opísanej neefektívnej činnosti okresného súdu sa vec sťažovateľov 2. júla 2025 vrátila na začiatok a po vykonaní riadneho dokazovania bude okresný súd vo veci opakovane rozhodovať.

21. Vychádzajúc z už uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto rozhodnutia).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

22. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd v napadnutom súdnom konaní zistil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súde, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto rozhodnutia), a to aj napriek tomu, že vec sa aktuálne nachádza na odvolacom súde. V dôsledku zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu sa vec sťažovateľov vrátila *de facto* na začiatok a okresný súd po vykonaní znaleckého dokazovania musí opätovne v merite veci rozhodnúť a odstrániť tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia aktuálne nachádzajú.

24. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012). Tak to je aj v prípade sťažovateľov, ktorí žiadajú finančné zadosťučinenie vo výške 27 000 eur (12 000 eur sťažovateľ – otec maloletého a 15 000 eur maloletý sťažovateľ).

25. Vzhľadom na konštatované zbytočné priet'ahy okresného súdu, berúc do úvahy všetky okolnosti daného prípadu, a teda aj v kontexte celkovej dĺžky konania, a skutočnosť, že okresný súd

rozhoduje o návrhu na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému, ktorý bol podaný relatívne krátko (približne 8 mesiacov) po právoplatnosti skoršieho rozhodnutia, ústavný súd, majúc pritom na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 500 eur pre každého zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku tohto rozhodnutia). Vo zvyšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia ústavnej sťažnosti nevyhoviel (bod 5 výroku tohto rozhodnutia).

VI.

Trovy konania

26. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku ich právneho zastúpenia.

27. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb; zníženie sa uplatní pri zastupovaní druhej a ďalšej osoby. Úhradu trov konania priznal ústavný súd sťažovateľom v rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia z 23. marca 2026, podanie ústavnej sťažnosti z 24. marca 2026). Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2026 predstavuje sumu 396,50 eur a režijný paušál v roku 2026 sumu 15,86 eur. Sťažovatelia žiadajú priznať náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vrátane dvoch paušálov a dane z pridanej hodnoty vo výške 1 014,41 eur. Ústavný súd teda sťažovateľom, súc viazaný petitom, priznal náhradu trov konania v nimi požadovanej výške 1 014,41 eur (bod 4 výroku tohto rozhodnutia).

28. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

29. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2026

Libor Duľa
predseda senátu